

"De muis"

De muis was maar een heel klein, onopvallend beestje. Zo klein, zo onopvallend, dat niemand hem zag, niemand met hem sprak, niemand zich met hem bemoeide en niemand rekening met hem hield. Eigenlijk wist bijna niemand dat de muis zelfs maar bestond. Maar dat vond de muis helemaal niet erg, want als niemand wist dat hij er was, zou ook niemand proberen hem op te eten. Niet dat er aan de muis veel te eten viel, maar je wist maar nooit wat een hongerig dier zou doen.

Dus de muis leefde zijn kleine leventje, midden tussen de andere dieren, zonder ooit op te vallen en zonder enige invloed te hebben op die hele grote wereld daarbuiten.

En toch, stiekem, heel diep in zijn snel kloppende hartje, wilde de muis ook wel groot en sterk en belangrijk zijn. Maar ja, hij was nu eenmaal een muis, niet meer dan een heel erg klein, heel erg onopvallend diertje. Maar daardoor liet hij zich niet weerhouden om groots te dromen. Van takjes en twijgjes had hij in zijn kleine nestje een grote troon gebouwd, met een baldakijntje van bladeren en een klein rood lopertje van rozenblaadjes. Iedere dag ging hij een tijdje op de troon zitten, om het hele dierenrijk te besturen. Hij vaardigde wetten uit, sprak recht, ontving delegaties van andere dieren, alles wat een grote dierenkoning zou doen, en hij voelde zich Groot en Machtig.

Als het buiten weer donker werd en de taken van de grote Muizenkoning gedaan waren, dan inspecteerde hij zijn troon, duwde wat takjes recht, verving wat verlepte blaadjes, legde de rozenblaadjes van de looper weer keurig recht, keek tevreden naar zijn prachtige creatie, zuchtte diep, schudde even zijn kopje, en ging weer terug naar zijn kleine, onopvallende muizenleventje.

Maar stiekem, diep in zijn grijze kopje, was hij alweer aan het bedenken welke Grootse Dingen hij morgen weer zou gaan doen.